

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1241/2025
04.11.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Милене Рашић и Гордане Којић, чланова већа, са саветником Машом Денић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела полно узнемиравање из члана 182а став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтевима за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Весне Јовановић и допунама захтева за заштиту законитости окривљеног АА, поднетим против правноснажних решења Основног суда у Лесковцу Кв 145/25 од 02.04.2025. године и Вишег суда у Лесковцу Кж2 34/25 од 06.05.2025. године и правноснажних пресуда Основног суда у Лесковцу К 422/23 од 13.03.2024. године и Вишег суда у Лесковцу Кж1 126/24 од 13.06.2024. године, у седници већа одржаној дана 04.11.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

I

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Весне Јовановић, поднет против правноснажних решења Основног суда у Лесковцу Кв 145/25 од 02.04.2025. године и Вишег суда у Лесковцу Кж2 34/25 од 06.05.2025. године, док се захтев за заштиту законитости поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Лесковцу К 422/23 од 13.03.2024. године и Вишег суда у Лесковцу Кж1 126/24 од 13.06.2024. године, **ОДБАЦУЈЕ** као неблагоприятен.

II

ОДБАЦУЈУ СЕ као недозвољене допуне захтева за заштиту законитости окривљеног АА, поднете против правноснажних решења Основног суда у Лесковцу Кв 145/25 од 02.04.2025. године и Вишег суда у Лесковцу Кж2 34/25 од 06.05.2025. године и правноснажних пресуда Основног суда у Лесковцу К 422/23 од 13.03.2024. године и Вишег суда у Лесковцу Кж1 126/24 од 13.06.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу К 422/23 од 13.03.2024. године окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела полно узнемиравање из члана 182а став 2. у вези става 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од три месеца, коју је дужан да издржи по правноснажности пресуде, а која казна ће се извршити тако што окривљени

не сме напуштати просторије у којима станује, осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, применом електронског надзора.

Истом пресудом, окривљени је обавезан да првостепеном суду на име трошкова кривичног поступка, исплати износ од 41.643,23 динара и на име паушала износ од 25.000,00 динара, као и да, на име трошкова кривичног поступка ОЈТ у Лесковцу исплати износ од 26.780,25 динара и да законској заступници ошт.мал. ББ из ..., ВВ из ... исплати износ од 193.000,00 динара, у року од 15 дана по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, док је на основу члана 258. став 4. ЗКП законска заступница ошт.мал. ББ, ВВ ради остваривања имовинскоправног захтева упућена на парнични поступак.

Пресудом Вишег суда у Лесковцу Кж1 126/24 од 13.06.2024. године одбијене су као неосноване жалбе окривљеног АА и његових бранилаца, ... и ..., а првостепена пресуда је потврђена.

Решењем Основног суда у Лесковцу Кв 145/25 од 02.04.2025. године одбачен је захтев за понављање кривичног поступка окривљеног АА у предмету Основног суда у Лесковцу К 422/23 окончаног правноснажном пресудом Основног суда у Лесковцу К 422/23 од 13.03.2024. године која је потврђена пресудом Вишег суда у Лесковцу Кж1 126/24 од 13.06.2024. године, као недозвољен.

Решењем Вишег суда у Лесковцу Кж2 34/25 од 06.05.2025. године одбијена је као неоснована жалба окривљеног АА, изјављена против решења Основног суда у Лесковцу Кв 145/25 од 02.04.2025. године.

I

Против наведених правноснажних решења и пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Весна Јовановић, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, члана 486. ЗКП, члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП и члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и члана 32. Устава РС, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости, укине побијане пресуде, наложи понављање поступка пред Основним судом у Лесковцу уз детаљну анализу нових доказа и уколико Врховни суд сматра потребним преиначи првостепену и другостепену пресуду и ослободи окривљеног од оптужбе.

Врховни суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног, у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да су испуњени услови за одбачај захтева (члан 487. став 1. тачка 2. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП. Дакле, ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438.

став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП прописано је да ће Врховни суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП).

Бранилац окривљеног у делу захтева којим побија правноснажна решења Основног суда у Лесковцу Кв 145/25 од 02.04.2025. године и Вишег суда у Лесковцу Кж2 34/25 од 06.05.2025. године, не опредељује конкретно ни једну повреду закона која, у смислу цитиране одредбе члана 485. став 4. ЗКП, представља законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости, већ нумерише и образлаже повреде закона из члана 473. став 1. тачка 1), 3) и 7) ЗКП, наводима да је пресуда (чије се понављање тражи) заснована на фалсификованом записнику о саслушању осумњиченог пред ОЈТ Лесковац 11.05.2022. године, на контрадикторном исказу мал.шт. ББ, да иста садржи неистините тврдње, да не постоје објективни докази да је малолетна оштећена полно узнемиравана, да нема психичких последица по оштећену, као и да је повређено право на правично суђење окривљеног и да је окривљени осуђен у одсуству, чиме му је ускраћено право на одбрану.

Међутим, повреде закона из члана 473. став 1. тачка 1), 3) и 7) ЗКП, не представљају законом дозвољене разлоге због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном преко браниоца због повреде закона, из којих разлога је Врховни суд захтев за заштиту законитости у наведеном делу оценио као недозвољен.

Захтев за заштиту законитости којим се побијају правноснажне пресуде Основног суда у Лесковцу К 422/23 од 13.03.2024. године и Вишег суда у Лесковцу Кж1 126/24 од 13.06.2024. године је неблагоприятан.

Одредбом чланом 487. став 1. тачка 1) ЗКП прописано је да ће Врховни суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости ако није поднет у року из члана 485. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП, поред таксативно набројаних повреда закона због којих је дозвољено подношење захтева за заштиту законитости прописано је и да окривљени може поднети захтев за заштиту законитости у року од 30 дана од дана када му је достављена правноснажна одлука под условом да је против те одлуке користио правни лек. Овај рок важи и рачуна се исто и за браниоца окривљеног, с обзиром на одредбу члана 71. тачка 5) ЗКП, којом су права браниоца одређена и ограничена садржином права окривљеног.

Имајући у виду цитиране законске одредбе, те чињеницу да је окривљени АА пресуду Вишег суда у Лесковцу Кж1 126/24 од 13.06.2024. године примио дана 01.07.2024. године, а да је његов бранилац - адвокат Весна Јовановић, захтев за заштиту законитости против напред означених правноснажних пресуда поднела дана 05.06.2025. године непосредно Врховном суду, дакле, по протеку рока од 30 дана, који је прописан одредбом члана 485. став 4. ЗКП, то је Врховни суд, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у односу на правноснажне пресуде Основног суда у

Лесковцу К 422/23 од 13.03.2024. године и Вишег суда у Лесковцу Кж1 126/24 од 13.06.2024. године, оценио као неблаговремен.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу члана 487. став 1. тачка 1) и члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП донео одлуку као у ставу првом изреке овог решења.

II

Против наведених правноснажних решења и пресуда, допуне захтева за заштиту законитости поднео је окривљени АА, због повреда закона и нових околности и доказа, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости, утврди да је дошло до повреде права окривљеног, упути предмет на поновно суђење пред другим судским већем.

Врховни суд је у седници већа размотрио списе предмета, па је нашао:

Допуне захтева за заштиту законитости окривљеног АА су недозвољене.

Одредбом члана 482. став 1. ЗКП, прописано је да против правноснажне одлуке јавног тужиоца или суда или због повреде одредаба поступка који је претходио њеном доношењу, овлашћено лице може поднети захтев за заштиту законитости под условима прописаним у том закону.

Одредбом члана 483. став 1. ЗКП прописано је да захтев за заштиту законитости могу поднети Врховни јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, а одредбом става 3. истог члана прописано је да окривљени може поднети захтев за заштиту законитости искључиво преко браниоца. Из цитираних законских одредби јасно произлази да је окривљени овлашћен да поднесе овај ванредни правни лек, али да то може учинити искључиво преко браниоца.

Имајући у виду наведено, те чињеницу да је у конкретном случају окривљени АА, лично поднео допуне захтева за заштиту законитости, на шта по закону није овлашћен, то је Врховни суд исте оценио недозвољеним.

Из изнетих разлога, Врховни суд је, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 483. ЗКП, одлучио као у ставу два изреке решења.

Записничар-саветник
Маша Денић, с.р.

Председник већа-судија
Мирољуб Томић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић